

EVANGELIUM
PODLÉ
(SEPSÁNÍ S.) JANA

PODLE POSLEDNÍHO VYDÁNÍ
KRALICKÉHO
Z ROKU 1613

**EVANGELIUM
PODLÉ SEPSÁNÍ SV. JANA**

Názvy kapitol
podle logického uspořádání textu
a speciálně zpracované pomůcky

PILGRIM FUNDAMENTAL
BAPTIST PRESS, INC.
P.O. Box 1832
Elkton, MD 21922 ~ USA

Janovo evangelium je část Bible - inspired Slovo Boží.

Je to nepostradatelná součást literatury. Každé slovo je tu jednoduché a prosté a bylo napsáno za určitým účelem. (20,31)

„Ale tito zapsáni jsou, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věřice, život měli ve jménu jeho.“

Proto by se měl tento text dostat co nejdál, do rukou všech mužů, žen a dětí na tomto světě.

Pilgrim Fundamental Baptist Press, Inc. Je nezávislé baptistické vydavatelství, které používá pouze autorizovanou verzi z roku 1611 překladu Božího slova. K dispozici je více než třicet šest pojednání evangelia v angličtině a několika cizích jazycích. Veškeré svazky Božího slova vydávané a distribuované prostřednictvím Pilgrim Fundamental Baptist Press jsou k dispozici zdarma, jak poskytuje Pán.

Vytištěno v USA

v

Pilgrim Fundamental Baptist Press, Inc.

P.O. Box 1832

Elkton, MD 21922

JANA

KAPITOLA 1 - BOŽSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA V. 1-18 Vtělené Slovo

Slovo a Bůh

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.

2 To bylo na počátku u Boha.

Slovo a svět

3 Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.

Slovo a člověk

4 V něm život byl, a život byl světlo lidí.

Slovo a hřích

5 A to světlo v temnostech svítí, ale tmy ho neobsáhly.

Muž seslaný od Boha, jehož jméno je Jan

6 Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan.

7 Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom SVĚTLE, aby všickni uvěřili skrze něho.

8 Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle.

Slovo, světlo pravdy

9 Tentot' byl to pravé světlo, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na svět.

10 Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal.

Slovo odmítnuté a přijaté

11 Do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho.

12 Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho,

13 Kteříž ne ze krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou.

Slovo vtělené

14 A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce), plné milosti a pravdy.

Svěděk Slova

15 Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest než já.

Plnost sděleného Slova

16 A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost.

17 Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se.

Slovo, Otcův prostředník

18 Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť vypravil.

Svědectví svědka Slova

19 A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levíty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi?

20 I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem Kristus.

21 I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Jsi ten prorok? Odpověděl: Nejsem.

22 I řekli jemu: Kdožs pak? Ať odpověď dáme těm, kteříž nás poslali. Co pravíš sám o sobě?

23 Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok.

24 Ti pak, kteříž byli posláni, z farizeů byli.

25 I otázali se ho a řekli jemu: Proč tedy křtíš, jestliže ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok?

26 Odpověděl jim Jan, řka: Já křtím vodou, ale u prostřed vás stojí, jehož vy neznáte.

27 Totot' jest ten, kterýž po mně přišel, předšel mne, u jehož obuvi já nejsem hoden rozvázati řeménka.

28 Toto v Betabaře stalo se za Jordánem, kdež Jan křtil.

29 Druhého dne uzřel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.

30 Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest než já.

31 A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtěvodou.

32 A svědectví vydal Jan, řka: Viděl jsem Ducha sstupujícího jako holubici s nebe, a zůstal na něm.

33 A já jsem ho neznal, ale kterýž mne poslal křtíti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým.

34 A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží.

Objevit a následovat Slovo

35 Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva,

36 A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží.

37 I slyšeli ho ti dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem.

38 I obrátiv se Ježíš, a uzřev je, ani jdou, dí jim:

39 Co hledáte? A oni řekli jemu: Rabbi, (což se vykládá: Mistře), kde bydlíš?

40 Dí jim: Podťte a vizte. I šli a viděli, kde bydlil, a zůstali u něho ten den; nebo bylo okolo desáté hodiny.

41 Byl Ondřej, bratr Šimona Petra, jeden z těch dvou, kteříž byli to slyšeli od Jana, a šli za ním.

42 I našel ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, což se vykládá Kristus.

43 I přivedl jej k Ježíšovi. A pohleděv naň Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, což se vykládá Petr.

44 Na druhý den chtěl Ježíš vyjít do Galilee, i našel Filipa, a řekl jemu: Podť za mnou.

45 A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.

46 Nalezl Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v zákoně a proroci, nalezli jsme, Ježíše, syna Jozefova z Nazaréta. 47 I řekl jemu Natanael: [A] může z Nazaréta co dobrého býti? Řekl jemu Filip: Pojď a viz.

VŠEVIDOUCÍ SPASITEL

48 Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto lsti není.

49 Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prvé než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod

fíkem, viděl jsem tebe.

50 Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten král Izraelský.

51 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žeť jsem řekl: Viděl jsem tebe pod fíkem, věříš. Větší věci nad tyto užíš.

52 I dí jemu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času užíte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

KAPITOLA 2. - SVATBA

Svatba v Káně

Voda proměněná ve víno - první Ježíšův zázrak

1 Třetího pak dne stala se svadba v Káni Galilejské, a byla matka Ježíšova tam.

2 A pozván jest také Ježíš i učedníci jeho na tu svadbu.

3 Když se pak nedostalo vína, řekla matka Ježíšova jemu: Vína nemají.

4 Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě nepřišla hodina má.

5 Dí matka jeho služebníkům: Což by koli vám řekl, učiňte.

6 I bylo tu kamenných stoudví šest postaveno, podlé očišťování Židovského, beroucí v sebe jedna každá dvě neb tři míry.

7 Řekl jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I naplnili je až do vrchu.

8 I dí jim: Nalévejtež již, a neste vrchnímu správci svadby. I nesli.

9 A jakž okusil vrchní správce svadby té vody, vínem učiněné, (nevěděl pak, odkud by bylo, ale služebníci věděli, kteříž vážili vodu), povolal ženicha ten vrchní správce,

10 A řekl mu: Každý člověk nejprvé dobré víno dává, a když by se hojně napili, tedy to, kteréž horší. Ty zachoval jsi víno dobré až dosavad.

11 To učinil Ježíš počátek divů v Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I uvěřili v něho učedníci jeho.

Očištění chrámu

12 Potom sstoupil do Kafarnaum, on i matka jeho, i bratří jeho, i učedníci jeho, a pobýli tam nemnoho dní;

13 Nebo blízko byla velikanoc Židovská. I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma.

14 A našel v chrámě prodavače volů a ovec i holubic, a penězoměnce sedící.

15 A udělav bič z provázků, všecky vyhnal z chrámu, i ovce i voly, a penězoměncům rozsypal peníze, a stoly zpřevracel.

16 A těm, kteříž holuby prodávali, řekl: Odneste tyto věci odsud, a nečiňte domu Otce mého domem kupeckým.

17 I rozpomenuli se učedníci jeho, že psáno jest: Horlivost domu tvého snědla mne.

Proroctví o Jeho zmrtvýchvstání

18 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Jaké znamení nám ukážeš, že tyto věci činiš?

19 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej.

20 I řekli Židé: Čtyřiceti a šest let dělán jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej?

21 Ale on mluvil o chrámu těla svého.

22 A protož když z mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci jeho, že jim to byl pověděl. I uvěřili písmu a slovu, kteréž pověděl Ježíš.

23 A když byl v Jeruzalémě na velikunoc v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, kteréž činil.

24 Ale Ježíš nesvěřil sebe samého jim, proto že on znal všecky.

25 Aniž potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku; nebo on věděl, co by bylo v člověku.

KAPITOLA 3. - OZTÁKA MORÁLKY

Nezbytnost nového narození

- 1 Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže Židovské.
- 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činíš, leč by Bůh byl s ním.
- 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž viděti království Božího.
- 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé v život matky své vjíti a naroditi se?
- 5 Odpověděl Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.
- 6 Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha, duch jest.
- 7 Nediviž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovu zroditi.
- 8 Vítr, kam chce věje, a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takt' jest každý, kdo se z Ducha narodil.
- 9 Odpověděl Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci býti?
- 10 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, a toho neznáš?
- 11 Amen, amen pravím tobě: Že což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale svědectví našeho nepřijímáte.
- 12 Poněvadž zemské věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám praviti nebeské, uvěříte?
- 13 A jistě žádnýť nevstoupil v nebe, než ten, kterýž sstoupil s nebe, Syn člověka, kterýž jest v nebi.

Co přináší nové zrození - věčná jistota

- 14 A jakož Mojžíš povýšil hada na poušti, takt' musí povýšen býti Syn člověka.
- 15 Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.
- 16 Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.
- 17 Neboť neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho.
- 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižť jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.
- 19 Totoť pak jest ten soud, že světlo přišlo na svět, ale milovali lidé více tmu nežli světlo; nebo skutkové jejich byli zlí.
- 20 Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla, a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho.
- 21 Ale kdož činí pravdu, jde k světlu, aby zjevení byli skutkové jeho, že v Bohu učinění jsou.

Janovo svědectví o Ježíši

- 22 Potom přišel Ježíš i učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, a křtil.
- 23 A Jan také křtil v Enon, blízko Sálím, nebo byly tam vody mnohé. I přicházeli, a křtili se.
- 24 Nebo ještě Jan nebyl vsazen do žaláře.
- 25 Tedy vznikla otázka mezi učedníky Janovými a Židy o očišťování.
- 26 I přišli k Janovi a řekli jemu: Mistře, ten kterýž byl s tebou za Jordánem, jemužs ty svědectví vydal, aj, on křtí, a všickni jdou k němu.
- 27 Odpověděl Jan a řekl: Nemůžť člověk vzíti ničeho, leč by jemu dáno bylo s nebe.
- 28 Vy sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před ním.
- 29 Kdož má nevěstu, ženichť jest, přítel pak ženicha, kterýž stojí a slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest.
- 30 Ont' musí růsti, já pak menšiti se.

Svědectví o Ježíši

- 31 Kdožť s hůry přišel, nade všeckyť jest; kdož jest z země, zemskýť jest, a zemské věci mluví. Ten, kterýž s

nebe přišel, nade všechny jest.

32 A což viděl a slyšel, tot' svědčí, ale svědectví jeho žádný nepřijímá.

33 Kdož přijímá svědectví jeho, zpečetil to, že Bůh pravdomluvný jest.

34 Nebo ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví, nebo jemu ne v míru dává Bůh Ducha.

35 Otec miluje Syna, a všechno dal v ruku jeho.

36 Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neuzřít' života, ale hněv Boží zůstává na něm.

KAPITOLA 4. - OTÁZKA NEMORÁLNOSTI

Ježíš Jácobovy studny

1 A jakž poznal Pán, že slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil než Jan,

2 (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho),

3 Opustil Judstvo, a odšel opět do Galilee.

4 Musil pak jíti skrze Samaří.

5 I přišel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedlé popluží, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému.

6 Byla pak tu studnice Jácobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo okolo šesté hodiny.

7 I přišla žena z Samaří vážiti vody. Kteréž řekl Ježíš: Dej mi píti.

8 Nebo učedníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů.

9 I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa Žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.)

10 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a kdo jest ten, kterýž praví tobě: Dej mi píti, ty bys prosila jeho, a dal by tobě vody živé.

11 I dí jemu žena: Pane, aniž máš, čím bys navážil, a studnice jest hluboká. Odkudžtedy máš tu vodu živou?

12 Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pil, i synové jeho, i dobytek jeho?

13 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízni bude opět.

14 Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému.

15 Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila, ani chodila sem vážiti.

16 Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, a přid' sem.

17 Odpověděla žena a řekla: Nemám muže. Dí jí Ježíš: Dobřes řekla: Nemám muže.

18 Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj muž. To jsi pravdu pověděla.

19 Řekla jemu žena: Pane, vidím, že jsi ty prorok.

20 Otcové naši na této hoře modlívali se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest místo, kdež náleží se modliti.

21 Dí jí Ježíš: Ženo, věř mi, žeť jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani v Jeruzalémě nebudete se modliti Otcí.

22 Vy se modlíte, a nevíte, čemu; my se modlíme, čemuž víme, nebo spasení z Židů jest.

23 Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci modliti se budou Otcí v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu.

Ježíš jako Mesiáš

24 Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti.

25 Dí jemu žena: Víím, že Mesiáš přijde, kterýž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámí nám všechno.

26 Dí jí Ježíš: Jáť jsem, kterýž mluvím s tebou.

27 A v tom přišli učedníci jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, a však žádný neřekl: Nač se ptáš, aneb proč mluvíš s ní?

28 I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem:

29 Pod'te, vizte člověka, kterýž pověděl mi všechno, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus?

30 Tedy vyšli z města, a přišli k němu.

31 Mezi tím pak prosili ho učedníci, řkouce: Mistře, pojez.

32 A on řekl jim: Jáť mám pokrm jísti, kteréhož vy nevíte.

33 Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jísti?

34 Dí jim Ježíš: Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, kterýž mne poslal, a dokonal dílo jeho.
35 Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni.
36 Kdož pak žne, odplatit' béře, a shromáždí užitky k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žne.
37 Nebo v tom pravé jest slovo, žeť jiný jest, kdož rozsívá, a jiný, kterýž žne.
38 Jáť jsem vás poslal žíti, o čemž jste vy nepracovali. Jiníť pracovali, a vy jste v jejich práce vešli.
39 Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řeč té ženy, svědčící: Že mi pověděl všecko, což jsem činila.
40 A když k němu přišli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dni.
41 A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho.
42 A ženě té řekli: Již ne pro tvé vypravování věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest právě spasitel světa, Kristus.

Uzdravení syna královského služebníka
Ježíšův druhý zázrak

43 Po dvou pak dnech vyšel odtud, a šel do Galilee.
44 Nebo sám Ježíš byl svědectví vydal, že prorok v vlasti své v poctivosti není.
45 A když přišel do Galilee, přijali jej Galilejští, všecko viděvše, co činil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni byli přišli k svátku.
46 Tedy opět přišel Ježíš do Kány Galilejské, kdež učinil byl z vody víno. I byl jeden královský služebník v Kafarnaum, jehožto syn nemocen byl.
47 Ten uslyšev, že by Ježíš přišel z Judstva do Galilee, šel k němu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo počínal umírat.
48 I řekl jemu Ježíš: Neuzříte-li divů a zázraků, neuvěříte.
49 Dí jemu ten královský služebník: Pane, podiž prvé, nežli umře syn můj.
50 Dí jemu Ježíš: Jdi, syn tvůj živ jest. I uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil jemu Ježíš, a šel.
51 Když pak on již šel, potkali se s ním služebníci jeho a zvěstovali, řkouce: Syn tvůj živ jest.
52 Tedy otázal se jich na hodinu, v kterou by se lépe měl. I řekli jemu: Včera v hodinu sedmou přestala mu zimnice.
53 Tedy poznal otec, že právě ta hodina byla, v kterouž řekl byl jemu Ježíš: Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken.
54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

KAPITOLA 5. - ZOUFALÝ HŘÍŠNÍK
Uzdravení u rybníka Bethesda
Ježíšův třetí zázrak

1 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma.
2 Byl pak v Jeruzalémě rybník bravný, kterýž slove Židovský Bethesda, patero přístřeší maje.
3 Kdež leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnutí vody.
4 Nebo anděl jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. Protož kdož nejprvé sstoupil po tom zkormoučení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl.
5 I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třiceti let nemocen byl.
6 Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdrav býti?
7 Odpověděl mu ten nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhl mne do rybníka, ale když já jdu, jiný přede mnou sstupuje.
8 Dí jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a chod'.
9 A hned zdrav jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. Byla pak sobota v ten den.
10 Tedy řekli Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší tobě lože nositi.

- 11 Odpověděl jim: Ten, kterýž mne uzdravil, onť mi řekl: Vezmi lože své a chodť.
12 I otázali se ho: Kdo jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a chodť?
13 Ten pak uzdravený nevěděl, kdo by byl. Nebo Ježíš byl poodšel od zástupu shromážděného na tom místě.
14 Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, a řekl jemu: Aj, zdrav jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, aťby se něco horšího nepříhodilo.
15 Odšel ten člověk, a pověděl Židům, že by Ježíš byl ten, kterýž ho zdravého učinil.
16 A protož protivili se Židé Ježíšovi, a hledali ho zabiti, že to učinil v sobotu.

Ježíšovo učení

- 17 Ježíš pak odpověděl jim: Otec můj až dosavad dělá, i jáť dělám.
18 Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, že by netoliko rušil sobotu, ale že Otce svého pravil býti Boha, rovného se čině Bohu.
19 I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, amen pravím vám: Nemůžetť Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on činí, toť i Syn též podobně činí.
20 Otec zajisté miluje Syna, a ukazuje mu všechno, což sám činí; a větší nad to ukáže jemu skutky, abyste vy se divili.
21 Nebo jakož Otec křísí mrtvé a obživuje, tak i Syn, kteréž chce, obživuje.
22 Aniž zajisté Otec soudí koho, ale všechnen soud dal Synu.
23 Aby všickni ctíli Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, kterýž ho poslal.
24 Amen, amen pravím vám: Že kdož slovo mé slyší, a věří tomu, kterýž mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešelť jest z smrti do života.
25 Amen, amen pravím vám: Že přijde hodina, a nyníť jest, když mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou.
26 Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě.
27 A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest.
28 Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho.

Svědectví svědka

- 29 A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu.
30 Nemohuť já sám od sebe nic činiti. Jakžť slyším, takť soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy.
31 Vydám-liť já svědectví sám o sobě, svědectví mé není pravé.
32 Jinýť jest, kterýž svědectví vydává o mně, a vím, že pravé jest svědectví, kteréž vydává o mně.
33 Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědectví vydal pravdě.
34 Ale jáť nepřijímám svědectví od člověka, než tototť pravím, abyste vy spaseni byli.
35 Onť byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste se na čas poradovati v světle jeho.
36 Ale já mám větší svědectví, než Janovo. Nebo skutkové, kteréž mi dal Otec, abych je vykonal, tiť skutkové, kteréž já činím, svědčí o mně, že mne Otec poslal.
37 A kterýž mne poslal, Otec, onť svědectví vydal o mně, jehož jste vy hlasu nikdy neslyšeli, ani tváři jeho neviděli.
38 A slova jeho nemáte v sobě zůstávajícího. Nebo kteréhož on poslal, tomu vy nevěříte.

Svědectví Písma

- 39 Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně.
40 Ale nechcete přijíti ke mně, abyste život měli.
41 Chvály od lidí nepřijímám.
42 Ale poznal jsem vás, že milování Božího nemáte v sobě.

- 43 Já jsem přišel ve jménu Otce svého, a nepřijímáte mne. Kdyby jiný přišel ve jménu svém, toho přijmete.
44 Kterak vy můžete věřit, chvály jedni od druhých hledajíce, poněvadž chvály, kteráž jest od samého Boha, nehledáte?
45 Nedomnívejte se, bychť já na vás žalovati měl před Otcem. Jestit', kdo by žaloval na vás, Mojžíš, v němž vy naději máte.
46 Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně; neb on o mně psal.
47 Ale poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům mým uvěříte?

KAPITOLA 6. - HLADOVÝ HŘÍŠNÍK
Zázrak rozmnožení chlebů a ryb
Ježíšův čtvrtý zázrak

- 1 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské neb Tiberiadské.
2 A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kteréž činil nad nemocnými.
3 I všel na horu Ježíš, a tam seděl s učedníky svými.
4 Byla pak blízko velikanoc, svátek Židovský.
5 Tedy pozdvih očí Ježíš, a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí Filipovi: Kde nakoupíme chlebů, aby pojedli tito?
6 (Ale to řekl, pokoušeje ho; nebo on věděl, co by měl učiniti.)
7 Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebů nepostačí jim, aby jeden každý z nich něco maličko vzal.
8 Dí jemu jeden z učedníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra:
9 Jestit' mládenček jeden zde, kterýž má pět chlebů ječných a dvě rybičky. Ale coť jest to mezi tak mnohé?
10 I řekl Ježíš: Rozkažte lidu, ať se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců.
11 Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedníkům, učedníci pak sedícím; též podobně z těch rybiček, jakž mnoho chtěli.
12 A když byli nasyceni, řekl učedníkům svým: Zbeřte ty drobty, kteříž zůstali, ať nezhynou.
13 I sebrali a naplnili dvanácte košů drobtů z těch pěti chlebů ječných, kteříž pozůstali po těch, kteříž jedli.
14 Ti pak lidé, uzřevše ten div, kterýž učinil Ježíš, pravili: Tento jest jistě prorok, kterýž měl přijíti na svět.

Kráčení po vodě
Ježíšův pátý zázrak

- 15 Tedy Ježíš věda, že by měli přijíti a chytiti jej, aby ho učinili králem, ušel na horu opět sám jediný.
16 Když pak byl večer, sstoupili učedníci jeho k moři.
17 A vstoupivše na lodí, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim.
18 Moře pak dutím velikého větru zdvihalo se.
19 A odplavivše se honů jako pětmeccítma neb třidceti, uzřeli Ježíše, an chodí po moři, a přibližuje se k lodí. I báli se.
20 On pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se.
21 I vzali ho na lodí ochotně, a hned lodí přiběhla k zemi, do kteréž se plavili.
22 Nazejtří zástup, kterýž byl za mořem, viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na kterouž byli vstoupili učedníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s učedníky svými na lodí, ale sami učedníci jeho byli se plavili,
23 (Jiné pak lodí byly připlouly od Tiberiady k tomu místu blízko, kdež byli jedli chléb, když díky učinil Pán),
24 Když tedy uzřel zástup, že Ježíše tu není, ani učedníků jeho, vstoupili i oni na lodí, a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše.

Ježíš - chléb života

- 25 A nalezše ho za mořem, řekli jemu: Mistře, kdy jsi sem přišel?
26 Odpověděl jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravím vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli

chleby a nasyceni jste.

27 Pracujte ne o pokrm, kterýž hynie, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo tohoť potvrdil Bůh Otec.

28 Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží?

29 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totoť jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal.

30 I řekli jemu: Jakéž pak ty znamení činiš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš?

31 Otcové naši jedli mannu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jísti.

32 Tedy řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý.

33 Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe, a dává život světu.

34 I řekli jemu: Pane, dávejž nám chléb ten vždycky.

35 Ježíš pak řekl jim: JÁŤ JSEM TEN CHLÉB ŽIVOTA. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniť nikdy.

36 Ale pověděl jsem vám, anobř viděli jste mne, a nevěříte.

37 Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven.

38 Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal.

39 Totoť jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, Otcova, abych ničeho toho, což mi dal, neztratil, ale vzkřísil to v nejposlednější den.

40 A totoť jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A jáť jej vzkřísím v den nejposlednější.

Rozmluva se Židy - Vyzvání víře

41 I reptali Židé na něho, že řekl: Já jsem chléb ten, kterýž jsem s nebe sstoupil.

42 A pravili: Zdaliž tento není Ježíš, syn Jozefův, jehož my otce i matku známe? Kterak pak dí tento: S nebe jsem sstoupil?

43 Tedy odpověděl Ježíš a řekl jim: Nerepnete vespolek.

44 Žádný nemůž přijíti ke mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitřhl by jej; a jáť jej vzkřísím v den nejposlednější.

45 Psáno jest v prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně.

46 Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' viděl Otce.

47 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný.

48 Jáť jsem ten chléb života.

49 Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli.

50 Totoť jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož by koli jej jedl, neumřet'.

51 JÁŤ JSEM TEN CHLÉB ŽIVÝ, KTERÝŽ JSEM S NEBE SSTOUPIL. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa.

52 Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může nám dáti tělo jísti?

53 I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti krve jeho, nemáte života v sobě.

54 Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den.

55 Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj.

56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm.

57 Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne.

Věčný život těm, kdo uvěří

58 Totoť jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, živť bude na věky.

59 Toto mluvil v škole, uče v Kafarnaum.

Rozhovor s učedníky

- 60 Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdat' jest tato řeč. Kdo ji může slyšeti?
61 Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží?
62 Co pak, kdybyste uzřeli Syna člověka, an vstupuje, kdež prvé byl?
63 Duch jest, kterýž obživuje, tělot' nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.
64 Ale jsouť někteří z vás, ješto nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, kdo by byli nevěřící, a kdo by ho měl zraditi.
65 I pravil: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůže přijíti ke mně, leč by jemu bylo dáno od Otce mého.
66 A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním více.
67 Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdaliž i vy chcete odjíti?
68 I odpověděl jemu Šimon Petr: Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš.
69 A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého.
70 Odpověděl jim Ježíš: Však jsem já vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás d'ábel jest.
71 A to řekl o Jidášovi Šimona Iškariotského; nebo ten jej měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

KAPITOLA 7. - BOŽSKÁ AUTORITA Ježíš učí na slavnosti stánků

- 1 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl býti v Judstvu, proto že ho hledali Židé zabiti.
2 A byl blízko svátek Židovský, stánků.
3 Tedy řekli jemu bratří jeho: Vyjdi odsud, a jdi do Judstva, ať i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činíš.
4 Nižádný zajisté v skrytě nic nedělá, kdož chce vidin býti. Protož ty, činiš-li takové věci, zjev se světu.
5 Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho.
6 I dí jim Ježíš: Čas můj ještě nepřišel, ale čas váš vždycky jest hotov.
7 Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědectví vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou.
8 Jděte vy k svátku tomuto. Jáť ještě nepůjdu k svátku tomuto, nebo čas můj se ještě nenaplnil.
9 To pak pověděl jim, zůstal v Galilei.
10 A když odešli batří jeho, tehdy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě.
11 Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen?
12 A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo někteří pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup.
13 Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů.
14 Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil.
15 I divili se Židé, řkouce: Kterak tento písmo umí, neučiv se?
16 Odpověděl jim Ježíš a řekl: Mé učení neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal.
17 Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.
18 Kdoť sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tenť pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není.
19 Však Mojžíš dal vám zákon, a žádný z vás neplní zákona. Proč mne hledáte zamordovati?
20 Odpověděl zástup a řekl: Dábelství máš. Kdo tě hledá zamordovati?
21 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Jeden skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte.
22 Však Mojžíš vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z otců), a v sobotu obřezujete člověka.
23 Poněvadž člověk obřízku přijímá v sobotu, aby nebyl rušen zákon Mojžíšův, proč se na mne hněváte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu?
24 Nesud'te podlé osoby, ale spravedlivý soud sud'te.
25 Tedy někteří z Jeruzalémských pravili: Zdaliž toto není ten, kteréhož hledají zabiti?
26 A aj, svobodně mluví a nic mu neříkají. Zdali již právě poznali knížata, že tento jest právě Kristus?
27 Ale o tomto víme, odkud jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude věděti, odkud by byl.
28 I volal Ježíš v chrámě, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte.
A nepřišelt' jsem sám od sebe, ale jestiť pravdomluvný ten, kterýž mne poslal, jehož vy neznáte.
29 Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal.

30 I hledali ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho.
31 Z zástupu pak mnozí uvěřili v něho, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí?
32 Slyšeli pak farizeové zástup, an o něm takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží {biskupové} služebníky, aby jej jali.
33 Tedy řekl jim: Ještě maličký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, kterýž mne poslal.
34 Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijít.
35 I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učiti pohany?
36 Jaká jest to řeč, kterouž promluvil: Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijít?
37 V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žizní-li kdo, pod' ke mně, a napi se.
38 Kdož věří ve mne, jakož dí písmo, řeky z břicha jeho poplynou vody živé.
39 (A to řekl o Duchu, kteréhož měli přijít věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, proto že ještě Ježíš nebyl oslaven.)

Různé názory lidí na Něj

40 Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řeč, pravili: Tentoť jest právě prorok ten.
41 Jiní pravili: Tentoť jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž z Galilee přijde Kristus?
42 Zdaž nepraví písmo, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdež býval David, přijít má Kristus?
43 A tak různice v zástupu stala se pro něj.
44 Někteří pak z nich chtěli ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něj.
45 Tedy přišli služebníci k předním kněžím {biskupům} a k farizeům, kteříž řekli jim: Proč jste ho nepřivedli?
46 Odpověděli ti služebníci: Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk.
47 I odpověděli jim farizeové: Zdali i vy jste svedeni?
48 Zdaliž kdo z knížat uvěřil v něho aneb z farizeů?
49 Než zástup ten, kterýž nezná zákona. Zlořečeníť jsou.
50 I dí jim Nikodém, ten kterýž byl přišel k němu v noci, byv jeden z nich:
51 Zdali zákon náš soudí člověka, leč prvé uslyší od něho a zví, co by činil?
52 Odpověděli a řekli jemu: Nejsi-li i ty Galilejský? Ptej se a viz, žeť prorok z Galilee nepovstal.
53 I šel jeden každý do domu svého.

KAPITOLA 8. - ZAVRŽENÝ HŘÍŠNÍK

Ježíš a cizoložnice

1 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou.
2 Potom na úsvitě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. I posadiv se, učil je.
3 I přivedli k němu zákonníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou, a postavivše ji v prostředku,
4 Řekli jemu: Mistře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila.
5 A v zákoně Mojžíš přikázal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš?
6 A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi.
7 A když se nepřestávali otazovati jeho, zdvihl se a řekl jim: Kdo jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem.
8 A opět schýliv se, psal na zemi.
9 A oni uslyševše to, a v svědomích svých obvinění byvše, jeden po druhém odcházeli, počavše od starších až do posledních. [I] zůstal tu Ježíš sám, a ta žena u prostřed stojeci.
10 A pozdvih se Ježíš, a žádného neviděv, než tu ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li tě neodsoudil?
11 Kteráž řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více.
12 Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude mít světlo života.
13 I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědectví vydáváš, svědectví tvé není pravé.

- 14 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli já svědectví vydávám sám o sobě, pravé jest svědectví mé; nebo vím, odkud jsem přišel, a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, aneb kam jdu.
- 15 Vy podlé těla soudíte, já nesoudím žádného.
- 16 A bycht' pak i já soudil, soud můj jest pravý; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec.
- 17 A v zákoně vašem psáno jest: Že dvou člověků svědectví pravé jest.
- 18 Ját' svědectví vydávám sám o sobě, a svědectví vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec.
- 19 Tedy řekli jemu: Kdež jest ten tvůj otec? Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste.
- 20 Tato slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámě, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho.
- 21 I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, a v hříchu svém zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijíti.
- 22 I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti?
- 23 I řekl jim: Vy z důlu jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto.
- 24 Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věřiti, že já jsem, zemřete v hříších svých.
- 25 I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ježíš: To, což z počátku pravím vám.
- 26 Mnohoť mám o vás mluvíti a souditi, ale ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což jsem slyšel od něho, to mluvím na světě.
- 27 Ale neporozuměli, že by o Otci pravil jim.
- 28 Protož řekl jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, ale jakž mne naučil Otec můj, tak mluvím.
- 29 A ten, kterýž mne poslal, se mnou jest. Neopustilť mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky.
- 30 Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili v něho.

Děti Boží a děti Dáblovy

- 31 Tedy řekl Ježíš těm Židům, kteříž uvěřili jemu: Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci moji budete.
- 32 A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí.
- 33 I odpověděli jemu: Símě Abrahamovo jsme, a žádnému jsme nesloužili nikdy. I kterakž ty díš: že svobodní budete?
- 34 Odpověděl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že každý, kdož činí hřích, služebník jest hřícha.
- 35 A služebník nezůstává v domě na věky; Syn zůstává na věky.
- 36 Protož jestližeť vás Syn vysvobodí, právě svobodní budete.
- 37 Víím, že jste símě Abrahamovo, ale hledáte mne zabiti; nebo řeč má nemá místa u vás.
- 38 Já, což jsem viděl u Otce svého, mluvím; i vy tedy, co jste viděli u otce svého, činíte.
- 39 Odpověděli a řekli jemu: Otec náš jest Abraham. Dí jim Ježíš: Kdybyste synové Abrahamovi byli, činili byste skutky Abrahamovy.
- 40 Ale nyní hledáte mne zabiti, člověka toho, kterýž jsem pravdu mluvil vám, kterouž jsem slyšel od Boha. Tohoť Abraham nečinil.
- 41 Vy činíte skutky otce svého. I řekli jemu: Myť z smilstva nejsme zplozeni, jednohoť Otce máme, Boha.
- 42 Tedy řekl jim Ježíš: Byť Bůh Otec váš byl, milovali byste mne. Nebo já jsem z Boha posel, a přišel jsem; aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal.
- 43 Proč mluvení mého nechápáte? Proto že slyšeti nemůžete řeči mé.
- 44 Vy z otce d'ábla jste, a žádosti otce svého chcete činiti. On byl vražedník od počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář jest a otec lži.
- 45 Já pak že pravdu pravím, nevěříte mi.
- 46 Kdo z vás uviní mne z hříchu? A poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte?
- 47 Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy neslyšíte, že z Boha nejste.
- 48 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Zdaliž my dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, a d'ábelství máš?
- 49 Odpověděl Ježíš: Ját' d'ábelství nemám, ale ctím Otce svého; než vy jste mne neuctili.

- 50 Ját pak nehledám chvály své; jestiť, kdo hledá a soudí.
51 Amen, amen pravím, vám: Bude-li kdo zachovávatí slovo mé, smrti neuzří na věky.
52 Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme poznali, že ďábelství máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo zachovávatí řeč mou, smrti neokusí na věky.
53 Zdali jsi ty větší otce našeho Abrahama, kterýž umřel? I proroci zemřeli. Kým ty se činíš?
54 Odpověděl Ježíš: Chválím-liť já se sám, chvála má nic není. Jestiť Otec můj, kterýž mne chválí, o němž vy pravíte, že Bůh váš jest.
55 Ale nepoznali jste ho, já pak jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale známť jej, a řeč jeho zachovávám.
56 Abraham, otec váš, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a radoval se.
57 Tedy řekli jemu Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl?
58 Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prvé nežli Abraham byl, já jsem.
59 I zchápali kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošel skrze ně, vyšel z chrámu, a tak odšel.

KAPITOLA 9. - SLEPÝ HRÍŠNÍK

Uzdravení slepého
Ježíšův šestý zázrak

- 1 A pomíjeje, uzřel člověka slepého od narození.
2 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Mistře, kdo zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil?
3 Odpověděl Ježíš: Ani tento zhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjevení byli skutkové Boží na něm.
4 Ját musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházíť noc, když žádný nebude moci dělati.
5 Dokudž jsem na světě, světlo jsem světa.
6 To pověděv, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého.
7 A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, což se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida.
8 Sousedé pak a ti, kteříž jej prvé vídali slepého, řekli: Není-liž toto ten, kterýž sedával a žebrával?
9 Jiní pravili, že ten jest, a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem.
10 Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevřiny oči tvé?
11 On odpověděl a řekl: Člověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto učinil, a pomazal oči mých, a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe, a umej se. I odšed a umyv se, prohlédl jsem.
12 I řekli jemu: Kde jest ten? Řekl: Nevím.

Pokrytečtí farizeové

- 13 Tedy přivedli toho, kterýž někdy byl slepý, k farizeům.
14 Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto, a otevřel oči jeho.
15 I otázali se ho opět i farizeové, kterak by prozřel. On pak řekl jim: Bláto položil na oči mé, a umyl jsem se, i vidím.
16 Tedy někteří z farizeů řekli: Ten člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi.
17 Řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, poněvadž otevřel oči tvé? A on řekl: Že prorok jest.
18 I nevěřili Židé o něm, by slepý býval a prozřel, až povolali rodičů toho, kterýž byl prozřel.
19 A otázali se jich, řkouce: Jest-li tento syn váš, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí?
20 Odpověděli jim rodičové jeho a řekli: Vímeť, že tento jest syn náš, a že se slepý narodil.
21 Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo otevřel oči jeho, myť nevíme. Máť léta, ptejte se ho, on sám za sebe mluvíti bude.
22 Tak mluvili rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, aby, kdož by ho koli vyznal Kristem, vyobcován byl ze školy.
23 Protož řekli rodičové jeho: Máť léta, ptejte se jeho.

- 24 Tedy zavolali po druhé člověka toho, kterýž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest.
- 25 I odpověděl on a řekl: Jest-li hříšník, nevím, než to vím, že byv slepý, nyní vidím.
- 26 I řekli jemu opět: Coť učinil? Kterak otevřel oči tvé?
- 27 Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdaliž i vy chcete učedníci jeho býti?
- 28 I zlořečili jemu a řekli: Ty jsi učedník jeho, ale my jsme Mojžíšovi učedníci.
- 29 My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest.
- 30 Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé.
- 31 Víme pak, že Bůh hříšníkům neslyší, ale kdo by ctitel Boží byl, a vůli jeho činil, tohoť slyší.
- 32 Od věků není slýcháno, aby kdo otevřel oči slepého narozeného.
- 33 Byť tento nebyl od Boha, nemohlť by nic učiniti.
- 34 Odpověděli a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříších narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven.

Dar věčného života

- 35 Uslyšel pak Ježíš, že jej vyhnali ven. A když jej našel, řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího?
- 36 Odpověděl on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho?
- 37 I řekl jemu Ježíš: I viděl jsi ho, a kterýž mluví s tebou, onť jest.
- 38 A on řekl: Věřím, Pane, a klaněl se jemu.
- 39 I řekl jemu Ježíš: Na soud přišel jsem já na tento svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, kteříž vidí, aby slepí byli.
- 40 I uslyšeli to někteří z farizeů, kteříž s ním byli, a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme?
- 41 Řekl jim Ježíš: Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní pravíte: Vidíme, protože hřích váš zůstává.

KAPITOLA 10. - ZATRVZELÝ HŘÍŠNÍK Podobenství o Dobrém Pastýři

- 1 Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovce, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr.
- 2 Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovce.
- 3 Tomuť vrátný otvírá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovec ze jména povolává, a vyvodí je.
- 4 A jakž ovce své vlastní vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho.
- 5 Cizího pak nikoli následovati nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasu cizích.
- 6 To podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil.
- 7 Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že já jsem dvéře ovce.
- 8 Všickni, kolikž jich koli přede mnou přišlo, zloději jsou a lotři, ale neslyšeli jich ovce.
- 9 JÁ JSEM DVEŘE. Skrže mne všel-li by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne.
- 10 Zloděj nepřichází, než aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně měly.
- 11 JÁ JSEM TEN PASTÝŘ DOBRÝ. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce.
- 12 Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhání ovce.
- 13 Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce.
- 14 JÁ JSEM TEN DOBRÝ PASTÝŘ, a známť své, a znajíť mne mé.
- 15 Jakož mne zná Otec, a já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce.
- 16 A mámť i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivesti; nebo hlas můj slyšeti budou. A budeť jeden ovčinec a jeden pastýř.
- 17 Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal.
- 18 Nižádnýť jí neběře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzíti ji. To přikázání vzal jsem od Otce svého.

Roztržka mezi Židy

- 19 Tedy stala se opět ruznice mezi Židy pro ty řeči.
20 A pravili mnozí z nich: Ďábelství má a blázní. Co ho posloucháte?
21 Jiní pravili: Tato slova nejsou d'ábelství majícího. Zdaliž d'ábelství může slepých oči otvírati?

Ježíš dokazuje své Božství

- 22 Bylo pak posvícení v Jeruzalémě, a zima byla.
23 I procházel se Ježíš v chrámě po sínci Šalomounově.
24 Tedy obstoupili jej Židé, a řekli jemu: Dokudž duši naši držíš: Jestliže jsi ty Kristus, pověz nám zjevně.
25 Odpověděl jim Ježíš: Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kteréž já činím ve jménu Otce svého, tiť svědectví vydávají o mně.
26 Ale vy nevěříte, nebo nejste z ovcí mých, jakož jsem vám pověděl.
27 Ovceť mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne.
28 A jáť život věčný dávám jim, a nezhynouť na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé.
29 Otec můj, kterýž mi je dal, větší jest nade všechny, a žádnýť jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého.
30 Já a Otec jedno jsme.
31 Tedy zcháпали opět kamení Židé, aby jej kamenovali.
32 Odpověděl jim Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne?
33 Odpověděli jemu Židé, řkouce. Pro dobrý skutek tebe nekamenujeme, ale pro rouhání, totiž že ty, člověk jsa, děláš se Bohem.
34 Odpověděl jim Ježíš: Však psáno jest v zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové jste.
35 Poněvadž ty nazval bohy, k nimž řeč Boží stala se, a nemůže zrušeno býti písmo,
36 Mně pak, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte: Rouháš se, že jsem řekl: Syn Boží jsem?
37 Nečiním-liť skutků Otce svého nevěřte mi.
38 Pakliť činím, byste pak mně nevěřili, skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že Otec ve mně
39 Tedy opět hledali ho jíti, ale vyšel z rukou jejich.
40 I odšel opět za Jordán na to místo, kdež nejprve Jan křtil, a pozůstal tam.
41 I přišli k němu mnozí, a pravili: Jan zajisté žádného divu neučinil, ale všechno, cožkoli mluvil Jan o tomto, pravě bylo.
42 A mnozí tam uvěřili v něho.

KAPITOLA 11. - MRTVÝ HRÍŠNÍK

Smrt a vzkříšení a Lazara

Ježíšův sedmý zázrak

- 1 Byl pak nemocen nějaký Lazar z Betany, z městečka Marie a Marty, sestry její.
2 A to byla ta Maria, kteráž pomazala Pána mastí, a vytřela nohy jeho vlasy svými, jejíž bratr Lazar byl nemocen.
3 Tedy poslaly k němu ty sestry, řkouce: Pane, aj, ten, kteréhož miluješ, nemocen jest.
4 A uslyšav to Ježíš, řekl: nemoc ta není k smrti, ale pro slávu Boží, aby oslaven byl Syn Boží skrze ni.
5 Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara.
6 A jakž uslyšel, že by nemocen byl, tedy pozůstal za dva dni na tom místě, kdež byl.
7 Potom pak dí učedníkům: Poďme zase do Judstva.
8 Řekli jemu učedníci: Mistře, nyní hledali tě Židé kamenovati, a zase tam chceš jíti?
9 Odpověděl Ježíš: Zdaliž není dvanácte hodin za den? Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; nebo světlo tohoto světa vidí.
10 Pakliť by kdo chodil v noci, urazíť se; nebo světla není v něm.
11 To pověděl, a potom dí jim: Lazar, přítel náš, spí, ale jduť, abych jej ze sna probudil.
12 I řekli učedníci jeho: Pane, spí-liť, zdrav bude.

- 13 Ale Ježíš řekl o smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna mluvil.
14 Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel.
15 A raduji se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste věřili. Ale poďme k němu.
16 I řekl Tomáš, kterýž slove Didymus, spoluúčedlníkum: Poďme i my, abychom zemřeli s ním.
17 Přišel tedy Ježíš, a našel ho již čtyři dni v hrobě pochovaného.
18 Byla pak Betany blízko od Jeruzaléma, okolo honů patnácte.
19 Mnozí pak z Židů byli přišli k Martě a Marii, aby je těšili pro bratra jejich.
20 Tedy Marta, jakž uslyšela, že Ježíšjde, vyšla proti němu, ale Maria doma seděla.
21 I řekla Marta Ježíšovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel.
22 Ale i nyníť vím, že cožkoli požádal bys od Boha, dá tobě Bůh.
23 Dí jí Ježíš: Vstanet' bratr tvůj.
24 Řekla jemu Marta: Víam, že vstane při vzkříšení v den nejposlednější.
25 Řekl jí Ježíš: JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ I ŽIVOT. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.
26 A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet' na věky. Věříš-li tomu?
27 Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět.
28 A když to pověděla, odešla a zavolala tajně Marie, sestry své, řkuci: Mistr zde jest, a volá tebe.
29 Ona jakž uslyšela, vstala rychle, a šla k němu.
30 Ještě pak byl Ježíš nepřišel do městečka, ale byl na tom místě, kdež vyšla byla proti němu Marta.
31 Tedy Židé, kteříž s ní byli v domě, a těšili ji, viděvše Marii, že rychle vstala a vyšla, šli za ní, řkouce: Jde k hrobu, aby tam plakala.
32 Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uzřevši jej, padla k nohám jeho, řkuci jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel.
33 Ježíš pak jakž uzřel, ana pláče, i Židy, kteříž byli s ní přišli, ani plačí, zastonal duchem, a zkormoutil se.
34 A řekl: Kdež jste jej položili? Řkou jemu: Pane, poď a pohleď.
35 I zaplakal Ježíš.
36 Tedy řekli Židé: Aj, kterak ho miloval!
37 Někteří pak z nich řekli: Nemohl-liž tento, kterýž otevřel oči slepého, učiniti aby tento neumřel?
38 Ježíš pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni.
39 Dí Ježíš: Zdvihněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra toho mrtvého: Pane, jižť smrdí; nebo čtyři dni v hrobě jest.
40 Dí jí Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřiti, uzříš slávu Boží.
41 Tedy zdvihli kámen, kdež byl ten mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvihl zhůru očí a řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel.
42 Já zajisté vím, že mne vždycky slyšíš, ale pro zástup, kterýž okolo stojí, řekl jsem, aby věřili, že jsi ty mne poslal.
43 A to pověděv, zavolal hlasem velikým: Lazaře, pojď ven.
44 I vyšel ten, kterýž byl umřel, maje svázané ruce i nohy rouchami,
a tvář jeho šatem byla obvinuta. Řekl jim Ježíš: Rozvěžtež jej, a nechte, ať odejde.
45 Tedy mnozí z Židů, kteříž byli přišli k Marii, viděvše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho.
46 Někteří pak z nich odešli k farizeům, a pověděli jim, co učinil Ježíš.

Rozhodnutí Židů

- 47 I sešli se přední kněží {biskpové} a farizeové v radu, a pravili: Co činíme? Nebo tento člověk divy mnohé činí.
48 Necháme-li ho tak, všickni uvěří v něho, i přijdou Římané, a odejmou místo naše i lid.
49 Jeden pak z nich, Kaifáš, nejvyšším knězem {biskupem} byv toho léta, řekl jim: Vy nic nevíte,
50 Aníž přemyšlujete, že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za lid, a ne, aby všecken tento národ zahynul.
51 Toho pak neřekl sám od sebe, ale nejvyšším knězem {biskupem} byv léta toho, prorokoval, že měl Ježíš umříti za tento národ.
52 A netoliko za tento národ, ale také, aby syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno.
53 Protož od toho dne radu společně drželi, aby jej zabili.

54 Ježíš pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel odtud do krajiny blízko pouště, do města, kteréž slove te14 Poněvadž tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhému nohy umývati.

15 Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili.

16 Amen, amen pravím vám: Není služebník větší nad pána svého, ani posel větší nežli ten, kdož jej poslal.

17 Znáte-li tyto věci, blahoslavení jste, budete-li je činiti.

Varování Jidášovi

18 Ne o všechť vás pravím. Já vím, které jsem vyvolil, ale musít se naplniti písmo: Ten, kdož jí chléb se mnou, pozdvihl proti mně paty své.

19 Nyní pravím, vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili, že já jsem.

20 Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já poslal, mneť přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal.

21 A to pověděv Ježíš, zkormoutil se v duchu, a osvědčil, řka: Amen, amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí.

22 Tedy učedníci vzhlédali na sebe vespolek, pochybující, o kom by to pravil.

23 Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, kterýž zpolehl na klíně jeho, ten, jehož miloval Ježíš.

24 Protož tomu návěští dal Šimon Petr, aby se zeptal, kdo by to byl, o němž praví.

25 A on odpočívaje na prsech Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo jest?

26 Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal Jidášovi, synu Šimona Iškariotského.

27 A hned po té skyvě chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Ježíš: Co činiš, čiň spěšně.

28 Tomu pak žádný z přisedících nerozuměl, k čemu by jemu to řekl.

29 Nebo někteří se domnívali, poněvadž Jidáš měšec měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýchž jest nám potřebí k svátku, aneb abv něco chudým dal.

30 A on vzav skyvu chleba, hned vyšel, A byla noc.

Varování učedníkům

31 Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nynít oslaven jest Syn člověka, a Bůh oslaven jest v něm.

32 A poněvadž Bůh oslaven jest v něm, i Bůh oslaví jej sám v sobě, a to hned oslaví jej.

33 Synáckové, ještě maličko s vámi jsem. Hledati mne budete, ale jakož jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti, i vám pravím nyní.

34 Příkázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.

35 Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.

Varování Petrovi

36 Dí jemu Šimon Petr: Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam jdu, nemůžeš ty nyní jíti za mnou, ale půjdeš potom.

37 Dí jemu Petr: Pane, proč bych nemohl nyní jíti za tebou? Duši svou za tebe položím.

38 Odpověděl jemu Ježíš: Duši svou za mne položíš? Amen, amen pravím tobě: Nezazpívát' kohout, až mne třikrát zapříš.

KAPITOLA 14. - BOŽÍ DUM

Ježíš ujišťuje apoštoly

1 Nermutiž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte.

2 V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám.

3 Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.

- 4 A kam já jdu, víte, i cestu víte.
5 Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti?
6 Dí jemu Ježíš: JÁ JSEM TA CESTA, I PRAVDA, I ŽIVOT. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne.
7 Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho.
8 Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dostiť jest nám.
9 Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce?
10 Nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývá, onť činí skutky.
11 Věřtež mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; aneb aspoň pro ty samy skutky věřte mi.
12 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému.
13 A jestliže byste co prosili ve jménu mém, tot' učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.
14 Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním.
15 Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.
16 A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky,
17 Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť u vás přebývá, a v vás bude.
18 Neopustímť vás sirotků, přijduť k vám.
19 Ještě maličko, a svět mne více neužítí, ale vy užíté mne; nebo já živ jsem, i vy živi budete.
20 V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já v vás.

Příkaz lásky

- 21 Kdož by měl přikázání má, a ostříhal jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe.
22 Řekl jemu Judas, ne onen Iškariotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám zjeviti chceš, a ne světu?
23 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme.
24 Kdožť nemiluje mne, slov mých neostříhá; a slovo, kteréž slyšíte, neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo.
25 Toto mluvil jsem vám, u vás přebývá.

Přímluvce a věčný pokoj

- 26 Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám.
27 Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.

Příchod vládce světa

- 28 Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase přijdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otci; nebo Otec větší jest nežli já.
29 A nyní pověděl jsem vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili.
30 Již nemnoho mluvíti budu s vámi; neboť jde kníže tohoto světa, ale nemá' nic na mně.
31 Ale aby poznal svět, že miluji Otce, a jakož mi přikázal Otec, tak činím. Vstaňte, poďme odtud.

KAPITOLA 15. - O KMENI A RATOLETECH
Vztah apoštolů ke Kristu

- 1 Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest.
- 2 Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla.
- 3 Již vy čistí jste pro řeč, kterouž jsem mluvil vám.
- 4 Zůstaňtež ve mně, a já v vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně.
- 5 Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.
- 6 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschneť, a budouť sebrány, a na oheň uvrženy, a shořít.
- 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-liť v vás, což byste koli chtěli, prostě, a staněť se vám.
- 8 V tomť bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojně, a budete moji učedníci.
- 9 Jakož miloval mne Otec, i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v milování mém.
- 10 Budete-li zachovávatí přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.
- 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v vás, a radost vaše byla plná.

Vztah apoštolů k sobě navzájem

- 12 Tototť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.
- 13 Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.
- 14 Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já přikazuji vám.
- 15 Nebudu vás více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přátele, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám.
- 16 Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil, a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dal vám.
- 17 Toto přikazuji vám, abyste se milovali vespolek.

Vztah apoštolů ke světu

- 18 Jestližeť vás svět nenávidí, víte, žeť mne prvé než vás v nenávisti měl.
- 19 Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí.
- 20 Pamatujte na tu řeč, kterouž jsem já mluvil vám: Neníť služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vámť se protiviti budou; poněvadž řeči mé šetřili, i vaší šetřiti budou.
- 21 Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají toho, kterýž mne poslal.
- 22 Kdybych byl nepřišel, a nemluvil jim, hříchu by neměli; ale nyní výmluvy nemají z hříchu svého.
- 23 Kdož mne nenávidí, i Otceť mého nenávidí.
- 24 Bych byl skutků nečinil mezi nimi, jichž žádný jiný nečinil, hříchu by neměli; ale nyní i viděli, i nenáviděli i mne i Otce mého.
- 25 Ale aby se naplnila řeč, kteráž v zákoně jejich napsána jest: Že v nenávisti měli mne darmo.
- 26 Když pak přijde ten Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tenť svědectví vydávati bude o mně.
- 27 Ano i vy svědectví vydávati budete, nebo od počátku se mnou jste.

KAPITOLA 16. - DUCH SVATÝ
Předpověď pronásledování

- 1 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili.
- 2 Vypovědět vás ze škol, ano přijde čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží.
- 3 A to učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne.
- 4 Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já předpověděl vám. Tohoť pak jsem vám s počátku nemluvil, nebo jsem byl s vámi.

Příslib Ducha Svatého

- 5 Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptá se mne: Kam jdeš?
- 6 Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše.
- 7 Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám.

Trojí účinek Ducha Svatého

- 8 A onť přijde, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu.
- 9 Z hříchu zajisté, že nevěří ve mne.
- 10 A z spravedlnosti, proto že jdu k Otci, a již více neuzříte mne.
- 11 Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno.
- 12 Ještěť bych měl mnoho mluvití vám, ale nemůžete snésti nyní.
- 13 Když pak přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvití sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvití bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.
- 14 Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.
- 15 Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že z mého vezme, a zvěstuje vám.

Smutek se obrátí v radost

- 16 Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já jdu k Otci.
- 17 I řekli někteří z učedníků jeho mezi sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Otci?
- 18 Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? Nevíme, co praví.
- 19 I poznal Ježíš, že se ho chtěli otázati. I řekl jim: O tom tížete mezi sebou, že jsem řekl: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne?
- 20 Amen, amen pravím vám, že plakati a kvíliti budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se budete rmoutiti, ale zámutek váš obrátí se v radost.
- 21 Žena, když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale když porodí dítěátko, již nepamatuje na ssouzení, pro radost, proto že se narodil člověk na svět.
- 22 Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzřím vás, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší žádný neodejme od vás.

O modlitbě

- 23 A v ten den nebudete se mne tázati ničemž. Amen, amen pravím vám: Že zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dať vám.
- 24 Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mém. Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla.
- 25 Toto v příslovích mluvil jsem vám, ale přijdeť hodina, když více nebudu v příslovích mluvití vám, nýbrž zjevně o Otci zvěstovati budu vám.
- 26 V ten den ve jménu mém prositi budete, a nepravímť vám, že já budu prositi Otce za vás.
- 27 Nebo sám Otec miluje vás, proto že jste vy mne milovali, a uvěřili, že jsem já od Boha vyšel.

- 28 Vyšel jsem od Otce, a přišel jsem na svět; a opět opouštím svět, a jdu k Otci.
29 Řkou jemu učedníci jeho: Aj, nyní zjevně mluvíš, a přísloví žádného nepravíš.
30 Nyní víme, že víš všechno, a nepotřebuješ, aby se kdo tebe tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel.

Utrpení a pokoj

- 31 Odpověděl jim Ježíš: Nyní věříte?
32 Aj, přijdeť hodina, anobř již přišla, že se rozprchnete jeden každý k svému, a mne samého necháte. Ale nejsemť sám, nebo Otec se mnou jest.
33 Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssoužení míti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.

KAPITOLA 17. - MODLITBA PÁNĚ Kristova věčná sláva

- 1 To pověděv Ježíš, i pozdvihl oči svých k nebi a řekl: Otče, přiřlat' hodina, oslaviž Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe;
2 Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechněm, kteréž jsi dal jemu, život věčný dal.
3 Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.
4 Jáť jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil.
5 A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého touž slavou, kterouž jsem měl u tebe, prvé nežli svět byl.

Kristův vztah k apoštolům

- 6 Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali.
7 A nyní poznali, že všechny věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou.
8 Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali právě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal.
9 Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou.
10 A všechny věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a oslaven jsem v nich.
11 Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, aťby byli jedno jako my.
12 Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než syn zatracení, aby se písmo naplnilo.
13 Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě.

Vztah apoštolů ke světu

- 14 Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako já nejsem z světa.
15 Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého.
16 Z světát' nejsou, jako i já nejsem z světa.
17 Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.
18 Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.
19 A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.
20 Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne,
21 Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.

O slavě, která se apoštolům dostane

- 22 A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme.
23 Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs mne miloval.
24 Otče, kteréž jsi mi dal, chcít, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa.
25 Otče spravedlivý, tebeť svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne poslal.
26 A známéť jsem jim učinil jméno tvé, a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.

KAPITOLA 18. - ZAHRADA GETSEMANSKÁ Jidášova zrada Ježíše

- 1 To když pověděl Ježíš, vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kdež byla zahrada; do kteréžto všel on i učedníci jeho.
2 Věděl pak i Jidáš, zrádce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš s učedníky svými.
3 Protož Jidáš pojav zástup, a od předních kněží {biskupů} a farizeů služebníky, přišel tam s lucernami a s pochodněmi a s zbrojí.
4 Ježíš pak věda všecko, což přijíti mělo na něj, vyšel, řekl jim: Koho hledáte?
5 Odpověděli jemu: Ježíše Nazaretského. Řekl jim Ježíš: Jáť jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce jeho.
6 A jakž řekl jim: Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem.
7 I otázal se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského.
8 Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež těchto, ať odejdou.
9 Aby se naplnila řeč, kterouž byl pověděl: Z těch, kteréž jsi mi dal, neztratil jsem žádného.
Svázání Ježíše

- 10 Tedy Šimon Petr, maje meč, vytrhl jej, a udeřil služebníka nejvyššího kněze {biskupova}, a ut'al mu ucho jeho pravé. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus.
11 I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč svůj do pošvy. Což nemám píti kalicha, kterýž mi dal Otec?
12 Tedy zástup a hejtman a služebníci Židovští jali Ježíše, a svázali jej.
13 A vedli ho k Annášovi nejprvé; nebo byl test Kaifášův, kterýž byl nejvyšším knězem {biskupem} toho léta.
14 Kaifáš pak byl ten, kterýž byl radu dal Židům, že by užitečné bylo, aby člověk jeden umřel za lid.

Petrovo zapření Ježíše

- 15 Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. A ten učedník byl znám nejvyššímu knězi {biskupovi}, i všel s Ježíšem do síně nejvyššího kněze {biskupovy}.
16 Ale Petr stál u dveří vně. I vyšel ten druhý učedník, kterýž byl znám nejvyššímu knězi {biskupovi}, a promluvil s vrátnou, i uvedl tam Petra.
17 Tedy řekla Petrovi děvka vrátná: Nejsi-liž i ty z učedníků člověka toho? Řekl on: Nejsm.
18 Stáli pak tu služebníci a pacholci, kteříž oheň udělali, nebo zima bylo, i zhřívali se. A byl s nimi také i Petr, stoje a zhřívaje se.
19 Tedy nejvyšší kněz {biskup} tázal se Ježíše o učednících jeho a o učení jeho.
20 Odpověděl jemu Ježíš: Já zjevně mluvil jsem světu, já vždycky učíval jsem v škole a v chrámě, kdež se odevšad Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil.
21 Co se mne ptáš? Ptej se těch, kteříž slýchali, co jsem jim mluvil. Aj, tiť vědí, co jsem já mluvil.
22 A když on to pověděl, jeden z služebníků, stoje tu, dal hůlkou Ježíšovi, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi {biskupovi}?
23 Odpověděl mu Ježíš: Mluvil-li jsem zle, svědectví vydej o zlém; pakli dobře, proč mne tepeš?

- 24 I poslal jej Annáš svázaného k Kaifášovi nejvyššímu knězi {biskupovi}.
- 25 Stál pak Šimon Petr, a zhříval se. Tedy řekli jemu: Nejsi-liž i ty z učedníků jeho? Zapřel on a řekl: Nejsm.
- 26 Dí jemu jeden z služebníků nejvyššího kněze {biskupových}, příbuzný toho, kterémuž Petr ut'al ucho: Zdaž jsem já tebe neviděl s ním v zahradě?
- 27 Tedy Petr opět zapřel. A hned kohout zazpíval.

Ježíš před Pilátem

- 28 I vedli Ježíše od Kaifáše do radného domu, a bylo ráno. Oni pak nevešli do radného domu, aby se nepoškrvnili, ale aby jedli beránka.
- 29 Tedy vyšel k nim Pilát a řekl: Jakou žalobu vedete proti člověku tomuto?
- 30 Odpověděli a řekli jemu: Byť tento nebyl zločinec, nevydali bychom ho tobě.
- 31 I řekl jim Pilát: Vezměte vy jej, a podle zákona svého suďte ho. I řekli mu Židé: Námť nesluší zabiti žádného.
- 32 Aby se řeč Ježíšova naplnila, kterouž řekl, znamená, kterou by smrtí měl umřítí.
- 33 Tedy Pilát všel opět do radného domu, i povolal Ježíše a řekl jemu: Ty-li jsi král Židovský?
- 34 Odpověděl Ježíš: Sám-li od sebe to pravíš, čili jiní tobě pověděli o mně?
- 35 Odpověděl Pilát: Zdaliž jsem já Žid? Národ tvůj a přední kněží {biskupové} dali mi tebe. Co jsi učinil?
- 36 Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán Židům. Ale nyní mé království není odsud.
- 37 I řekl jemu Pilát: Tedy král jsi ty? Odpověděl Ježíš: Ty pravíš, že já král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj.
- 38 Dí jemu Pilát: Co jest pravda? A to pověděv, opět vyšel k Židům, a dí jim: Já na něm žádné viny nenalézám.
- 39 Ale jest obyčej váš, abych vám propustil jednoho na velikunoc. Chcete-liž tedy, ať vám propustím toho krále Židovského?
- 40 I zkríkli opět všickni, řkouce: Ne toho, ale Barabáše. Byl pak ten Barabáš lotr.

KAPITOLA 19. - UKŘIŽOVÁNÍ

Trnová koruna

- 1 Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval.
- 2 A žoldněři zpleťše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a pláštěm šarlatovým přioděli jej.
- 3 A říkali: Zdráv buď, králi Židovský. A bili jej hůlkami.

Ježíš před soudem

- 4 I vyšel opět ven Pilát, a řekl jim: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste poznali, žeť na něm žádné viny nenalézám.
- 5 Tedy vyšel Ježíš ven, nesa tu korunu trnovou, a ten plášť šarlatový. I řekl jim Pilát: Aj člověk.
- 6 A jakž jej uzřeli přední kněží {biskupové} a služebníci, zkríkli, řkouce: Ukřižuj, ukřižuj ho. Dí jim Pilát: Vezměte vy jej a ukřižujte, nebo já na něm viny nenalézám.
- 7 Odpověděli jemu Židé: My zákon máme, a podle zákona našeho máť umřítí, nebo Synem Božím se činil.
- 8 A když Pilát uslyšel tuto řeč, více se obával.
- 9 I všel do radného domu zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jemu odpovědi.
- 10 Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se mnou? Nevíš-liž, že mám moc ukřižovati tě, a moc mám propustiti tebe?
- 11 Odpověděl Ježíš: Neměl bys nade mnou moci nižádné, byť nebylo dáno s hůry; protož kdo mne tobě vydal, větší hřích má.
- 12 Od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali, řkouce: Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův; každý, kdož se králem činí, protiví se císaři.
- 13 Tedy Pilát uslyšev tu řeč, vyvedl ven Ježíše, a sedl na soudné stoličce na místě, kteréž slove Litostrotos, a Židovsky Gabbata.

Odsouzen lidmi

14 A bylo v pátek před velikonocí, okolo šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král váš.

15 Oni pak zkríkli: Vezmi, vezmi, ukřižuj jej. Řekl jim Pilát: Krále vašeho ukřižují? Odpověděli přední kněží {biskupové}: Nemámeť krále, než císaře.

Ukřižování

16 Tehdy vydal jim ho, aby byl ukřižován. I pojali Ježíše a vedli.

17 A nesa kříž svůj, šel na místo, kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota.

18 Kdež ukřižovali ho, a s ním jiná dva s obou stran, a v prostředku Ježíše.

19 Napsal pak i nápis Pilát, a vstavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, král Židovský.

20 Ten pak nápis mnozí z Židů čtli; nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřižován byl Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Latině.

21 Tedy přední kněží {biskupové} Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem.

22 Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem.

Losování o Jeho šat

23 Žoldněři pak, když Ježíše ukřižovali, vzali roucha jeho, (a učinili čtyři díly, každému rytíři díl), a sukni. Byla pak sukně neshívaná, ale od vrchu všicka naskrze setkaná.

24 I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujme o ni, či bude. Aby se naplnilo písmo, řkoucí: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. Tedy žoldněři tak učinili.

Svěření matky Janovi

25 Stály pak u kříže Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria Kleofášova, a Maria Magdaléna.

26 Tedy Ježíš uzřev matku, a učedníka tu stojícího, kteréhož miloval, řekl matce své: Ženo, aj, syn tvůj.

27 Potom řekl učedníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji učedník ten k sobě.

28 Potom věda Ježíš, že již všecko dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním.

29 Byla pak tu postavena nádoba plná octa. Tedy oni naplnivše hubu octem, a obloživše yzopem, podali ústům jeho.

30 A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonánoť jest. A nakloniv hlavy, ducha Otcí poručil.

Potvrzení proroctví („Ani kost zlomena“)

31 Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten den sobotní), prosili Piláta, aby zlámáni byli hnátové jejich, a byli složeni.

32 I přišli žoldněři, a prvnímu zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřižován byl s ním.

33 Ale k Ježíšovi přišedše, jakž uzřeli jej již mrtvého, nelámali hnátů jeho.

34 Ale jeden z žoldněřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda.

35 A ten, kterýž viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho. Ont' ví, že pravé věci praví, abyste vy věřili.

36 Stalo se pak to, aby se naplnilo to písmo: Kost jeho nebude zlámána.

37 A opět jiné písmo dí: Uzřít', v koho jsou bodli.

Pochování těla

38 Potom pak prosil Piláta Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedník Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský), aby sňal tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on přišed, sňal tělo Ježíšovo.

39 Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl prvé přišel k Ježíšovi v noci), nesa smíšení mirry a aloes okolo sta liber.
40 Tedy vzali tělo Ježíšovo, a obvinuli je prostěradly s těmi vonnými věcmi, jakž obyčej jest Židům se pochovávat.
41 A byla na tom místě, kdež ukřižován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, v němž ještě žádný nebyl pochován.
42 Protož tu pro den připravování Židovský, že blízko byl ten hrob, položili Ježíše.

KAPITOLA 20. - ZMRTVÝCHVSTÁNÍ Prázdný hrob

1 Prvního pak dne po sobotě Maria Magdaléna šla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I uzřela kámen odvalený od hrobu.
2 I běžela a přišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učedníkovi, tomu, jehož miloval Ježíš, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jej položili.
3 Tedy vyšel Petr i ten druhý učedník, a šli k hrobu.
4 Běželi pak oba spolu. Ale ten druhý učedník předběhl Petra, a přišel prvé k hrobu.
5 A nachýliv se, uzřel prostěradla položená, ale však tam nevšel.
6 Tedy přišel Šimon Petr, za ním jda, a všel do hrobu. I uzřel prostěradla položená,
7 A rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly položenou, ale obzvláště svinutou na jednom místě.
8 Potom všel i ten druhý učedník, kterýž byl prvé přišel k hrobu, i uzřel a uvěřil.
9 Nebo ještě neznali písma, že měl z mrtvých vstáti.
10 I odešli zase ti učedníci tam, kdež prvé byli.

Marie Magdalena a Ježíš

11 Ale Maria stála u hrobu vně, plačeci. A když plakala, naklonila se do hrobu.
12 A uzřela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u hlavy, a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Ježíšovo.
13 Kteríž řekli jí: Ženo, co pláčeš? I dí jim: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili.
14 To když řekla, obrátila se zpátkem, a uzřela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl.
15 Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu? Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, ať já jej vezmu.
16 Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátivši se ona, řekla jemu: Rabbóni, což se vykládá: Mistře.
17 Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdiž k bratřím mým, a pověz jim: Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu.
18 Přišla Maria Magdaléna, zvěstující učedníkům, že by viděla Pána, a že jí to pověděl.
19 Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly zavřeny, kdež byli učedníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim: Pokoj vám.
20 A to pověděv, ukázal jim ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána.
21 Tedy řekl jim Ježíš opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás.
22 A to pověděv, dechl, a řekl jim: Přijměte Ducha svatého.
23 Kterýmžkoli odpustili byste hříchy, odpouštějít' se jim; kterýmžkoli zadrželi byste, zadržánit' jsou.

Tomášovo vyznání Kristova Božství

24 Tomáš pak jeden ze dvanácti, kterýž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl přišel Ježíš.
25 I řekli jemu jiní učedníci: Viděli jsme Pána. Ale on řekl jim: Leč uzřím v rukou jeho bodení hřebů, a vpustím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím.
26 A po osmi dnech opět učedníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dvěře byly zavřeny, i stál u prostřed a řekl: Pokoj vám.
27 Potom řekl Tomášovi: Vložiz prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, a vpust' v bok můj, a nebudiž nevěřící, ale věrný.

28 I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh můj!

29 Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili.

Proč napsáno Janovo Evangelium

30 Mnohé zajisté i jiné divy činil Ježíš před obličejem učedníků svých, kteříž nejsou zapsáni v knize této.

31 ALE TITO ZAPSÁNI JSOU, ABYSTE VĚŘILI, ŽE JEŽÍŠ JEST KRISTUS, SYN BOŽÍ, A ABYSTE VĚŘÍCE, ŽIVOT MĚLI VE JMĚNU JEHO.

KAPITOLA 21. - DODATEK

Rybaření, NEPOZNALI Krista

1 Potom zjevil se opět Ježíš učedníkům u moře Tiberiadského. Zjevil se pak takto:

2 Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, kterýž sloul Didymus, a Natanael, kterýž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeovi, a jiní z učedníků jeho dva.

3 Dí jim Šimon Petr: Půjdu ryb lovití. Řekli jemu: Půjdeme i my s tebou. I šli, a vstoupili na loď hned; a té noci nic nepopadli.

4 A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedníci, by Ježíš byl.

Rybaření, POZNÁNÍ Krista

5 Tedy dí jim Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděli jemu: Nemáme.

6 On pak řekl jim: Zavrztež síť na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhli, a hned nemohli ji táhnouti pro množství ryb.

7 I řekl učedník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košili, (nebo byl nah), a pustil se do moře.

8 Jiní také učedníci na loď připravili se (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket), táhnouce tu síť s rybami.

9 A jakž vystoupili na břeh, uzřeli řevavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb.

10 Řekl jim Ježíš: Přineste ryb, kterýchž jste nalapali nyní.

11 Vstoupil pak Šimon Petr, a vytáhl síť na zem, plnou ryb velikých, sto padesáte a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, neztrhala se síť.

Večeře rybářů Ježíšem

12 Řekl jim Ježíš: Podřte, obědujte. Žádný pak z učedníků nesměl se ho otázati: Ty kdo jsi? vědouce, že Pán jest.

13 I přišel Ježíš, a vzal ten chléb, a dával jim, i rybu též.

14 To již po třetí ukázal se Ježíš učedníkům svým, vstav z mrtvých.

Zkouška a posláni

15 A když poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: Šimone Jonášův, miluješ-li mne více než tito? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž beránky mé.

16 Řekl jemu opět po druhé: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé.

17 Řekl jemu potřetí: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? I zarmoutil se Petr, protože jemu řekl potřetí: Miluješ-li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znáš všecko, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé.

Proroctví a posláni

18 Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasovals se, a chodíval jsi, kams chtěl: ale když se sstaráš, ztáhneš ruce své, a jiný tě opáše, a povede, kamž bys ty nechtěl.

- 19 To pak pověděl, znamená, kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to pověděl, řekl jemu: Pod' za mnou.
20 I obrátiv se Petr, uzřel toho učedníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, kterýž i odpočíval za večerí na prsech jeho, a byl řekl: Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí?
21 Toho viděv Petr, dí Ježíšovi: Pane, co pak tento?
22 Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod' za mnou.
23 I vyšla řeč ta mezi bratří, že by učedník ten neměl umřít. Ale neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umřít, ale: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom?
24 Tot' jest učedník ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědectví jeho.
25 Jestit' pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všechny, každá obzvláště, psány býti, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

KONEC
KURS
FUNDAMENTÁLNÍ UČENÍ
v Janově Evangeliu

Pět velkých základních dogmat

Jak jsou uvedeny ve vyznání víry Křesťanské fundamentalistické asociace, jsou

Neomylnost Slova Božího
Božství Ježíše Krista
Jeho prolití krve za hřích
Jeho fyzické, tělesné zmrtvýchvstání
Jeho osobní návrat v těle

Církev byla založena na těchto dogmatech a tato dodržují všichni věrní evangeličtí kazatelé, učitelé a věřící.

Amerika byla založena na Bibli, jejíž součást tvoří Janovo evangelium.

INSPIROVANOST BOŽÍHO SLOVA

Pravda přišla skrze Ježíše Krista, Jan 1,17

„Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se.“

Kristova slova jsou duch a jsou život, 6, 63

„Duch jest, kterýž obživuje, těloť nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“

Kristus říkal to, co Mu sdělil Bůh, 8,26; 12, 50

„Mnohoťmám o vás mluvití a soudití, ale ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což jsem slyšel od něho, to mluvím na světě.“

„A vím, že přikázání jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi pověděl Otec, takťmluvím.“

BŮH JAKO OTEC 1:18: 10:30: 17:5

„Boha záný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, ont'vypravil.“

„Já a otec jedno jsme.“

„A nyní oslavíť ty mne, Otče, u sebe samého touž slavou, kterouž jsem měl a tebe, prvé nežli svět byl.“

JEŽÍŠ KRISTUS. BOŽÍ SYN V JEDNOTĚ S OTCEM

Věčný Bůh, Jan 1,1-2; 8,58

„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo a Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku a Boha.“
„Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prvé nežli Abraham byl, já jsem.“

Všemohoucí, 5,25

„Amen, amen pravím vám: Že přijde hodina, a nyníť jest, když mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou.“

Vševědoucí, 2, 24-25

„Ale Ježíš nepsal sebe samého jim, proto že on znal všechny. Aniž potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku; nebo on věděl, co by bylo v člověku.“

Všudypřítomný, 3,13

„A jistě žádnýť nevstoupil v nebe, než ten, kterýž sstoupil s nebe, Syn člověka, kterýž jest v nebi.“

Ježíš jako Stvořitel, 1,3

„Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.“

Viditelné ztělesnění Boha, 1,18

„Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť vypravil.“

Ježíš a Otec, 14,9

„Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty praviš: Ukaž nám Otce?“

Ježíš - Bůh v lidské podobě, 1,14

„A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plné milosti a pravdy.“

Ježíš byl uctíván jako Bůh, 9, 35 - 38

„Uslyšel pak Ježíš, že jej vyhnali ven. A když jej našel, řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího? Odpověděl on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? I řekl jemu Ježíš: I viděl jsi ho, a kterýž mluví s tebou, onť jest. A on řekl: Veřím, Pane, a klaněl se jemu.“

Po Svém zmrtvýchvstání přijal titul „Pán a Bůh“ 20, 27-28

„Potom řekl Tomášovi: Vlož přst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, a vpust' v bok můj, a nebudiž nevěřící, ale věrný. I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh můj!“

DUCH SVATÝ V JEDNOTĚ S OTCEM A SYNEM, A PŘESTO SAMOSTATNÁ OSOBA

Pochází od Otce, Jan 15, 26

„Když pak přijde ten Utěšitel, kteréhož já pošlu vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tent' svědectví vydávati bude o mně.“

Je seslán zmrtvýchvstalým Synem, 16, 7-8

„Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť; Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošlu ho k vám.“

Aby zůstal navždy s věřícím, 14, 16-17

„A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť u vás přebývá, a v vás bude.“

Aby byl našim Učitelem, 14, 26

„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenetť vám všecko, což jsem koli mluvil vám.“

Oslavovat Pána Ježíše, 16,14

„Onť mne oslaví: nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.“

JEŽÍŠOVA OBĚŤ ZA LIDSKÉ HŘÍCHY

Byl to Beránek Boží, který vzal na sebe hříchy, 1, 29

„...Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“

Zemřel, aby daroval hříšníkům život, 12, 24

„Amen, amen pravím vám: Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onotť samo zůstane, a pakliť umře, mnohý užitek přinese.“

Dal za svět svůj život, 6, 51

„Játjsem ten chléb živý, kterýž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa.“

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Předpověděl, že odejde k Otci, 16, 28

„Vyšeltjsem od Otce, a přišel jsem na svět; a opět opouštím svět, a jdu k Otci.“

Zjevil se svým učedníkům ve svém vzkříšeném těle, 20, 19-20

„Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dveře byly zavřeny, kdež byli učedníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál a prostřed, a řekl jim: Pokoj vám. A to pověděv, ukázal jim ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána.“

Podal fyzický důkaz o svém zmrtvýchvstání, 20, 26-29

26 A po osmi dnech opět učedníci jeho byli uvnitř, a Tomáš s nimi, Přišel Ježíš, a dveře byly zavřeny, i stál uprostřed a řekl: Pokoj vám.

27 Potom řekl Tomášovi: Vložij prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, a vpustť v bok můj, a nebudij nevěřící, ale věrný.

28 I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj, a Bůh můj!

29 Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil jsi. Blahoslavení; kteříž neviděli, á uvěřili.

NANEBEVSTOUPENÍ JEŽÍŠE KRISTA K OTCI

Kristus to předpověděl, Jan 16, 7

„Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-liť, Utěšitel nepřijde k vám; a pakliť odejdu, pošli ho k vám.“

Přítomnost Ducha Svatého ve věřícím

je důkaz Jeho Nanebevstoupení

„Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému.“

DRUHÝ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA

Odešel, musí zase přijít, 14,3

„Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.“

Z posledních Ježíšových slov před Jeho nanebevstoupením, 21, 22 - 23

„Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod'za mnou. I vyšla řeč to mezi bratří, že by učedník ten neměl umřít. Ale neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umřít, ale: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom?“

VĚČNÝ ŽIVOT TĚCH, KDO VĚŘÍ A PŘIJÍMAJÍ JEŽÍŠE JAKO SVÉHO SPASITELE

Ti, kdo věří v Ježíše mají právo život požadovat, jako děti Boží, 1, 12

„Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho,“

Věčný život těm, kdo přijali Ježíše Krista, 3, 36

„Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neužít' života, ale hněv Boží zůstává na něm.“

Má (přítomný čas; bezpodmínečně), 5, 24

„Amen, amen pravím vám: Že kdož slovo mé slyší, a věří tomu kterýž mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešelť jest z smrti do života.“

A já jej vzkřísím v poslední den, 6, 40

„A tatot' jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A jáť jej vzkřísím v den nejposlednější.“

POSTAVA SATANA

Ježíš jej nazývá vládcem, tohoto světa 12, 31; 14, 30

„Nynít' jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven.“

„Již nemnoho mluviti budu s vámi; neboť jde kníže tohoto světa, ale nemáť nic na mně.“

Ježíš mu říká ďábel, 13, 2

„A když večereli, (a ďábel již byl vnukl v srdce Jidáše Šimona Iškariotského, aby jej zradil)“,

Ježíš nás ujišťuje, že bude souzen, 16, 11

„Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno.“

VĚČNÝ TREST NEVĚŘÍCÍM

Ti, kdo odmítají uvěřit v Ježíše, zemřou ve svém hříchu, 8, 24-25

„Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věřiti, že já jsem, zemřete v hříších svých. I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ježíš: To, což z počátku pravím vám.“

Hněv Boží zůstává na nevěřícím, 3, 36

„Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neužítť života, ale hněv Boží zůstává na něm.“

Dvojí zmrtvýchvstání - jedno k životu, druhé k odsouzení, 5, 28 - 29

„Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu.“

Věčná sláva těm, kdo věří, 17, 22-24

„A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs mne miloval. Otče, kteréž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa.“

JAK ŽÍT ZDRAVÝM, UŽITEČNÝM A ŠŤASTNÝM KŘEŠŤANSKÝM ŽIVOTEM

1. Teď, když jste ho přijali a věříte v jeho jméno, dal vám moc stát se Božími dětmi, Jan 1, 12

„Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho,“
Věřte ve této pravdě!

2. Duch Svatý žije ve vás a dává vám věčný život, Jan 17, 3

„Tototť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“

3. Pán Ježíš je tvůj Pastýř, Jan 10, 11 ,14, 28

„Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce.“

„Já jsem ten dobrý pastýř, a známť své, a znajítť mne mé,“

„A jáť život věčný dávám jim, a nezhynoutť na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé .“

4. Dobrý Pastýř se postará o své ovečky, důvěřujte mu, Jan 14, 27

„Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.“

5. Máte od něj povolení žádat o všechno, co potřebujete, Jan, 14, 13-14

„A jestliže byste co prosili ve jménu mém, totť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu. Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním.“

6. Ve službě Jemu naleznete radost, Jan, 4, 35-36

„Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni. Kdož pak žne, odplatutť běře, a shromažďuje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žne.“

„Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v vás, a radost vaše byla plná.“

„Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla.“

7. Dostanete odměnu za to, že pracujete pro Jeho království, Jan, 4, 36

„Kdož pak žne, odplatutť běře, a shromažďuje užitek k životu věčnému,“

SLAVNOSTNÍ PROHLÁŠENÍ PRO

VŠECHNY OPRAVDOVÉ VĚŘÍCÍ

Žiji v době světové krize
Žiji v době krize Církve

PROTO

Budu věnovat více času čtení Slova Božího s neochvějnou vírou v ně.
Budu věnovat více času modlitbě, aby Bůh požehnal Svému dílu a Svým dělníkům.
Budu věnovat více času práci na spáse ztracených duší
Budu se snažit se ve svém životě více obětovat.
Budu se snažit poznat lépe, co potřebuje svět a pravdivá Církev.
Budu velkoryseji přispívat na Boží dílo a budu se více zajímat, kde a jak budou mé dary použity.
Budu se z milosti Boží v neotřesitelné víře zastávat Božího Slova a nekrytým mečem Ducha budu hájit víru proti všem , kdo zkreslují pravdu jak ve škole, tak v Církvi.

JEŽÍŠ JAKO RYBÁŘ LIDÍ

S Nathanaelem, 1, 43-51
S Nikodémem, 3, 1-21
S ženou a studny, 4,1-30
Se synem královského služebníka, 4- 46-54
Se zoufalým mužem, 5, 1-15
S padlou ženou, 8, 1-11
Se slepým mužem, 9, 1-41
S mrtvým hříšníkem, 11, 1-45